

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1386/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.37.130/2025/2. számú végzésével, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 42. § (1) bekezdés c) pontjával, 57. § (2) bekezdésével, 58. §-ával, valamint 142. § (2) bekezdés *aa*) pontjával, továbbá a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet 5. § (1)–(10) bekezdésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A dr. Dora Márta ügyvéd által képviselt indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kfv.VI.37.130/2025/2. számú végzése, a Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítélete és Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal Csornai Járási Hivatala GY-01/NEO/00884-11/2023. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték. Az indítványozók továbbá – az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján – az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 42. § (1) bekezdés c) pontja, 57. § (2) bekezdése, 58. §-a és 142. § (2) bekezdés *aa*) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérték az Alkotmánybíróságtól. (Az előbbieken túlmenően az indítványozók a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet – a továbbiakban: NM rendelet – 5-9. §-a „Alaptörvénnyel való összhangját illető” vizsgálat lefolytatását is kezdeményezték, de alkotmányjogi panaszukban e miniszteri rendeleti szabályok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését nem kérték az Alkotmánybíróságtól.)
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint a Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal Csornai Járási Hivatala, az alapügy alperese, 2023. szeptember 21. napján kelt, GY-01/NEO/00884-

11/2023. számú határozatával figyelmeztette a nagykorú indítványozókat (felperesek), hogy a gyermekük (kiskorú indítványozó) részére beadandó életkorhoz kötött kötelező védőoltások kapcsán nem tettek eleget a jogszabály által előírt életkorhoz kötött védőoltás beadási kötelezettségüknek. Az alperes az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (7) bekezdése alapján kötelezte ezért a felpereseket a gyermek számára az elmaradt életkorhoz kötötten kötelező iskolai kampányoltás (Hepatitis B második részoltás) beadatására és annak alperes felé való igazolására a döntés kézhezvételétől számított 30 napon belül.

- [3] A felperesek az alperesi határozattal szemben keresetet terjesztettek elő, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérték. A perben első fokon eljáró Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróságnak a – kereseti kérelem korlátai között – „abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy jogszerűen kötelezte-e az alperes a felperesi szülőket kiskorú gyermekük számára az elmaradt, életkorhoz kötött iskolai kampányoltás (Hepatitis B második részoltás) beadatására.” {Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítélete [8]} Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette: „Az Eütv. 57. § (1) bekezdése értelmében a védőoltás célja a fertőző betegségekkel szembeni aktív, illetve passzív védettség kialakítása. A (2) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint a miniszter rendeletben határozza meg azokat a fertőző betegségeket, amelyek esetében életkorhoz kötötten kötelező védőoltás elrendelésének van helye.” {Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítélete [10]} „Az NM rendelet 5. § (7) bekezdése értelmében a Hepatitis B elleni oltást betöltött 12 éves korban kell elvégezni.” {Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítélete [12]} Az elsőfokú bíróság rámutatott: „Az NM rendelet 4. § (2) bekezdése pedig felhatalmazza az országos tisztifőorvost, hogy évente kiadott, az adott év védőoltási tevékenységére vonatkozó módszertani levélben határozza meg az 5. §-ban felsorolt feladatok gyakorlati végrehajtásához szükséges ismereteket.” Azt is megállapította az elsőfokú bíróság, hogy „amennyiben a VML [az országos tisztifőorvos által évente kiadott, az adott év védőoltási tevékenységére vonatkozó módszertani levele] szakmai ismeretek körében bizonyos vakcinák esetén ismételt oltás beadását írja elő az oltóorvos számára, az úgy tekinthető, hogy a védőoltással elérni kívánt immunizációhoz szükséges.” {Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítélete [14]} Mindezek alapján az elsőfokú bíróság különös tekintettel az Eütv. 57. § (1) bekezdésére, mely a védőoltás céljaként a fertőző betegséggel szembeni aktív, illetve passzív védettség kialakítását határozza meg, úgy ítélte meg, hogy a felperesek megalapozatlanul hivatkoztak arra, hogy az NM rendelet 5. § (1) bekezdésében meghatározott „védőoltásban kell részesíteni” kitétel egyetlen oltással befejezettnek minősülne. {Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítélete [15]} Az elsőfokú bíróság a felperesek kereseti hivatkozásait egyenként megvizsgálva úgy ítélte meg, hogy „az alperes döntésének jogszerűtlensége nem volt megállapítható, ezért a bíróság a felperesek alaptalan keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja

alapján elutasította” {Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítélete [20] bekezdés}.

- [4] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperesek felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő. A Kúria Kfv.VI.37.130/2025/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira alapított felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésének alkalmazásával megtagadta.
- [5] Ezt követően a felperesek és az alapügyben érintett kiskorú gyermekük, mint indítványozók alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszukban az összes, az ügyben született döntést, valamint az Eütv. általuk megjelölt rendelkezéseit támadták az Abtv. 27. § (1) bekezdése, illetve 26. § (1) bekezdése alapján. A támadott döntések alaptörvény-ellenességét az indítványozók mind az érintett kiskorú, mind az alapügy felperesei nevében állították. Alkotmányjogi panaszukban az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, III. cikk (2) bekezdése, VI. cikk (1) és (2) bekezdése, VII. cikk (1) bekezdése, X. cikk (2) bekezdése, XV. cikk (1) és (5) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XX. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése, továbbá a Nemzeti Hitvallás, az Alaptörvény L cikke, illetve R cikk (1)-(3) bekezdése sérelmére hivatkoztak a támadott döntésekkel, illetve a kifogásolt jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésben.
- [6] Alkotmányjogi panaszukban az indítványozók az első fokon eljáró Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítélete kapcsán sérelmezték, hogy a Törvényszék a felperes indítványozók „keresetét elutasította, amely során a kereseti kérelmet nem merítette ki, a keresetben hivatkozott jogszabályi rendelkezések megalapozottságát nem cáfolta, nem indokolta, az alperes ügy lényegére kiható anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseit elbagatellizálta, figyelmen kívül hagyta, a jogszabálysértések hiányát iratellenesen és jogszabálysértően állapította meg, sőt maga is súlyos jogszabálysértéseket követett el az eljárásában.” Az indítványozók sérelmezték azt is, hogy szerintük a Kúria Kfv.VI.37.130/2025/2. számú végzésében nem reagált a felperesek felülvizsgálati kérelmében foglaltakra. Mindezek alapján hivatkoztak a tisztességes eljáráshoz való joguk sérelmére, valamint az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének azon rendelkezésére, mely szerint a törvény előtt mindenki egyenlő.
- [7] Az indítványozók a kiskorút érintően kifogásolták, hogy az alperes, a Törvényszék és a Kúria második részoltás felvételére kötelezte, ezért szerintük sérült a kiskorú Alaptörvény II. cikk (1) bekezdés szerinti emberi élethez és emberi méltósághoz való joga. Az indítványozók számos, interneten fellelhető statisztikai adatra is hivatkoztak, arra vonatkozóan, hogy mely évben hány ember vesztette életét az oltások következtében, amelyek alapján igazoltnak vélik, hogy „az oltások olyan egészségügyi beavatkozások, amelyekbe bele lehet halni és bele is halnak emberek, gyerekek! Minden olyan döntés és kötelezés, aminek teljesítése a kötelezett életébe kerülhet, sérti az Alaptörvény szerinti emberi élethez való jogot”. Kifogásolták továbbá a

második részoltás felvételére kötelezés kapcsán: „A Győri Törvényszék álláspontja, miszerint a tisztí orvos módszertani levele alapján egy oltás helyett akár hármat is lehet adni egy embernek akarata ellenére, kötelezően, az komoly veszélyt jelent panaszosokra és a közösségre, mivel veszélyes a jogállamiságra, a panaszos és a közösség egyéni szabadságjogaira és bizalmára nézve is.” Az indítványozók szerint az „alperes és a Bíróság” megsértette a kiskorú indítványozó „élethez fűződő jogát akként, hogy jogellenesen kötelezte egy oltásra, amellyel aláásta (...) az élethez fűződő jogát és biztonságát is.” Állították, hogy a kiskorú indítványozó „emberi élethez való joga sérült, amikor potenciálisan halál előidézésre alkalmas oltásra kötelezték ráadásul mégcsak nem is jogszabály, hanem módszertani levél alapján.”

- [8] Az indítványozók hivatkoztak továbbá arra, hogy sérült a kiskorú panaszos Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdése szerinti lelkiismereti és vallásszabadsága. Kifejtették, hogy „az ítélet meghozatalakor cselekvőképtelen, de beszámítási képességgel rendelkezik, lelkiismereti és vallásszabadsága már kialakulni.” Megengedhetetlennek tartották, hogy a kiskorú „kiszolgáltatott helyzetét kihasználva rajta olyan invazív egészségügyi beavatkozást végeztessenek el, amelyek az életébe, vagy egészségének a károsodásához vezethetnek, amelyek esetleg ellenkezik a lelkiismereti és vallási meggyőződésével.”
- [9] Sérelmezték továbbá az indítványozók, hogy azzal, hogy a kiskorú panaszost „azon állítólagos tudományos álláspont alapján, miszerint az ő oltása járványokat előzhet meg, oltásra kötelezik, az oltásra kötelező hatóságok orvostudományi kérdésben foglalnak állást jogellenes, amellyel sértik az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdését.” Hasonló okokból hivatkoztak az indítványozók az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése és XX. cikk (1) bekezdése sérelmére is.
- [10] Az indítványozók fentieken túl az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérték az Alaptörvény II. cikkének, VI. cikkének, XV. cikk (5) bekezdésének, XVI. cikk (1) bekezdésének, a Nemzeti Hitvallás alapértékeinek, az R) cikk értelmezési keretének, valamint L) cikkének sérelmére hivatkozással. Az indítványozók szerint senki nem kötelezhető arra, hogy potenciálisan halált okozó orvosi beavatkozásnak vesse alá magát, mivel nem létezik olyan közérdek, amelynek érdekében az élet elvétele szükséges és arányos lenne.
- [11] Alkotmányjogi panaszukban az indítványozók több nemzetközi egyezmény sérelmére is hivatkoztak, így megjelölték az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezményét; Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezményt, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről szóló 2002. évi VI. törvény (a továbbiakban együtt:

Ovideói Egyezmény) 6. cikk 1. pontjának sérelmét, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (a továbbiakban együtt: EJE) sérelmét, valamint a Gyermekek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: New Yorki Egyezmény) 3. cikk 1. pontjának, 6. cikkének, 24. cikk 3. pontjának sérelmét.

- [12] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. §, illetve 26. § (1) bekezdése szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.
- [13] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A gyermek törvényes képviselői mint indítványozók a sérelmezett jogerős végzéssel zárult ügyben felperesek voltak, s velük együtt az érintett gyermek szintén indítványozó, az alapügyben felperesek a jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, magánszemélyként indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, érintettségük fennáll.
- [14] 2.2. Az indítványozók panaszukban a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzését és a Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítéletét is támadták.
- [15] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például:

3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]].

- [16] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi végzése alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozók a Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítéletét külön alkotmányjogi panasszal nem támadták meg, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítéletének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban {lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]-[31]}.
- [17] Az indítványozók az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszukban az alperes határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is indítványozták. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz. Az Abtv. 27. §-a közigazgatási szerv határozatával szemben alkotmányjogi panasz benyújtását nem teszi lehetővé.
- [18] 2.3. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. A bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzéssel szemben az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat.
- [19] 2.4. Az indítványozók zömében Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkoztak, de állították az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, továbbá a Nemzeti Hitvallás, az Alaptörvény L) cikke, illetve R) cikk (1)-(3) bekezdése sérelmét is. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével kapcsolatban jelen ügyben is fenntartja a korábbi következetes gyakorlatát, miszerint e rendelkezés nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3401/2022. (X. 12.) AB végzés, Indokolás [8]}. A Nemzeti Hitvallás, az Alaptörvény L) cikke, illetve R) cikk (1)-(3) bekezdése szintén nem Alaptörvényben biztosított jogot rögzít. E rendelkezések érdemi vizsgálatára az alkotmányjogi panasz alapján indult jelen eljárásban e tekintetben nincs lehetőség.
- [20] 2.5. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban hivatkoztak az Oviedói Egyezmény, az EJEE, valamint a New Yorki Egyezmény rendelkezései megsértésére is, jöllehet az

indítvány nem tartalmaz jogszabály nemzetközi egyezménybe ütközése vizsgálatára vonatkozó indítványt, és ilyen indítványt a természetes személy indítványozók nem is terjeszthetnének elő [lásd Abtv. 32. § (2) bekezdése].

- [21] 2.6. Az indítvány egyebekben a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit nem teljesíti.
- [22] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványozónak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadályá” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]-[19]}.
- [23] Az indítványozók mind az Abtv. 26. § (1) bekezdése, mind 27. § (1) bekezdése szerinti panaszukban valójában a hazai oltási rendszer, valamint az indítványozót oltásra kötelező hatósági döntés kritikáját fogalmazták meg, javarészt az interneten elérhető statisztikai adatok alapján, valamint az Alkotmánybíróság releváns gyakorlatának kritikai bemutatásán keresztül.
- [24] A Győri Törvényszék indítványozók által támadott 2.K.701.313/2023/13. számú ítéletével az alperes oltásra kötelező határozatával kapcsolatos jogvita miatt indított közigazgatási perben döntött. A jogszabály alapján kötelező védőoltás főszabályként nem tagadható meg, csak ha egészségügyi ok indokolja, amit a felperesek mentesítési eljárásban igazolhattak volna. Mentesítési kérelmet azonban a felperesek nem terjesztettek elő.
- [25] A Kúria Kfv.VI.37.130/2025/2. számú végzésével pedig a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról döntött, mivel vizsgálata eredményeként azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának a feltételei nem állnak fenn.
- [26] Az indítvány nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy a törvényszéknek az alperes oltásra kötelező határozatával kapcsolatos jogvita miatt indított közigazgatási perben hozott ítélete, illetve a kúriai végzés miért és mennyiben érinti az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezéseket, egészen pontosan mivel okozzák azok sérelmét.

- [27] Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással az indítványozók kérték több, Eütv.-beli rendelkezés, valamint az NM rendelet rendelkezései Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát. Indítványuk azonban nem tartalmazott határozott kérelmet az NM rendelet általuk hivatkozott rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozóan, továbbá nem is fejtették ki, hogy az NM rendelet egyes konkrét rendelkezéseit miért vélik az Alaptörvény indítványban felsorolt rendelkezéseibe ütközőnek. Az indítványozók nem fejtették ki azt sem, hogy szerintük az Eütv. rendelkezései miért okozzák a megjelölt alaptörvényi rendelkezések sérelmét. Az indítványozók nem utaltak továbbá arra, hogy melyek a támadott rendelkezések közül azok a rendelkezések, amelyeket a bíróság a konkrét esetben ténylegesen alkalmazott. Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán bekövetkező Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet hivatkozni. Megállapítható, hogy az Eütv. indítványban megjelölt 42. § (1) bekezdés c) pontját, valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontját, illetve az NM rendelet indítványozók által támadott összes rendelkezését az alapügyben eljáró bíróságok nem is alkalmazták döntésükben. Mindezek alapján megállapítható, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással előterjesztett indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti feltételeknek {lásd hasonlóan: 3331/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [38]}.
- [28] Összefoglalva: jelen esetben az indítványozók nem fejtették ki, hogy a megjelölt Alaptörvényben biztosított jogokat a támadott bírói döntések, illetve jogszabályi rendelkezések miért sértik. Ezért az indítvány kapcsán azt kellett megállapítani, hogy az indítványozók nem hivatkoztak olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tehetett volna. A felhívott alaptörvényi rendelkezésekre való hivatkozással az indítványozók alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában nem támasztották alá a Kúria Kfv.VI.37.130/2025/2. számú végzésének, a Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítéletének, valamint az Eütv. és az NM rendelet támadott rendelkezéseinek Alaptörvénybe ütközését. Az indítvány ezért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának.
- [29] A fentiek szerint az Alkotmánybíróság az indítvány hiányosságai folytán azt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva, az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja szerint visszautasította.
- [30] Budapest, 2025. november 18.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Cziné Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró